

1. Predmet socijalne psihologije (definicija i problemi izučavanja)

Socijalna psihologija postaje samostalna naučna disciplina tek u 20. veku. Mada je još ranije prešla sa filozofsko- religijskih spekulacija na empirijsko izučavanje psihičkih pojava, još dugo posle toga psihički život ljudi posmatrao se i proučavao kao život izolovanog pojedinca.

Za socijalnu psihologiju može se primeniti Ebinghausova misao: da je to nauka koja ima dugu prošlost, a kratku istoriju.

Mada je davno uočeno da socijalna okolina ima značajnog uticaja na razvoj čoveka, njegovo psihološko funkcionisanje i ponašanje, kao i da psihičke osobine ljudi imaju uticaja na društvene pojave, sve to je odavno bilo predmet filozofskih, etičkih, religijskih, literarnih, a kasnije psiholoških rasprava, u novoformiranoj empirijskoj psihologiji (u 19. veku) ova činjenica dugo nije uvažavana, niti je ovaj međuuticaj socijalnih i psiholoških pojava bio posebno izučavan.

Svoju emancipaciju u odnosu na filozofiju i religiju, psihologija je prvo započela bekstvom pod okrilje biologije i fizike (koje je smatrala egzaktnim) odlazeći tako u drugu krajnost. To je odražavalo aspiracije psihologa da njihovu disciplinu posmatraju kao prirodnu, a ne društvenu nauku. Mnoge posebne grane psihologije bile su zato oformeljene davno pre socijalne psihologije.

Početak savremenog razvoja socijalne psihologije vezuje se za izdavanje dve knjige, 1908. pod istim naslovom „Socijalna psihologija“: jednu je objavio psiholog Mek Dugal, a drugu sociolog Ros- znači dva naučnika iz dve različite oblasti društvenih nauka istovremeno su osetila i izrazila potrebu za novom naučnom disciplinom koja bi na neki način međusobno povezala dva bazična elementa ukupnog socijalnog života- pojedinca i društvo.

Nagli razvoj ove discipline započinje 20-tih godina 20.veka.

Ovo doba je upravo zahtevalo socijalnu psihologiju: to je vreme naglog razvoja društva koje stavlja ljude u specifične situacije međusobne interakcije, od značaja za proizvodnju i ekonomiju, to je period jačanja građanskog društva, parlamentarne demokratije, opštih izbora...koje je isto tako nametalo potrebu za razumevanjem osobina čoveka kao socijalnog bića, kao protagoniste tih zbivanja (subjekta i objekta).

Problemi izučavanja

Mogu se razlikovati tri velike oblasti ili grupe problema (po Rotu) koji čine predmet socijalne psihologije, a njih svaki pojedinačno možemo rastaviti na skupove pitanja za koje se ova nauka interesuje.

proučavanje različitih vidova neposredne interakcije ljudi (neposredni uzajamni odnos ljudi i neposredni uzajamni uticaj jedne osobe na drugu). U okviru ove grupe problema razlikuju se uže skupine problema:

- a) izučavanje opažanja i ocenjivanja drugih osoba i njihovih osobina
- b) proučavanje javljanja naklonosti i nenaklonosti među osobama, tzv. interpersonalna privlačnost
- c) proučavanje ponašanja ljudi u grupi (formiranje grupe, nastajanje grupnih normi, grupna struktura, problemi vođe i rukovođenja, dinamika grupe..)
- d) proučavanje ponašanja ljudi u masi i u izuzetnim situacijama (panika, masovne pojave agresije..)

2) proučavanje socijalizacije, tj. delovanja različitih socijalnih faktora na opažanje, mišljenje, motivaciju i celokupnu ličnost. Socijalni faktori koji utiču na psihičke funkcije i ponašanje ljudi nazivaju se agensi, činioци ili prenosioци socijalizacije (porodica, škola, mediji, prijatelji).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com